

Nii sügispäevade tornijooksu kui ka ujumisvõistluse võitjaid hinnati Tartu oma õlle vääriliseks. Joomiskommete üle võinuks eraldi võistluse korraldada.

Tartu tudengid lasid rihma lõdvaks

Õllest läbiimbunud Tartu tudengite sügispäevad murdsid vapramagi mehepoja

Urmo Kübar
Henrik Roonemaa

Tartu

Tartus juuakse kohutavalt palju õlut. Isegi talvel, kui väljas on külm ja libe. Tege-likult peaks istuma kamina ääres, hõõgveini rüüpama ning lumist Toomemäge vaatama, kuid tudengid leia-vad alati põhjuse, miks õlu sobivam on. Selleaastase tu-dengisügise auks sadas Tar-tus maha külm valge lumi, kuulutades sügise lõppu ning külma ja pimeda talve algust. Tudengistigisel ei pi-danud aga osalejad paljuks tasuta õlle saamiseks mööda treppe joosta ja hommikul kell kaheksa võidu ujuma minna.

Baar õllest kuivaks

Üks korralik kontsert peab tudengipäevadel ikka olema. Selline, kus esinejatele sen-tigi ei maksta, kus iga vale noot ning sassiläinud rütm andeks antakse ning kus poolteist tundi pärast algust on baar õllest tühjaks joo-dud.

Tutvustame võistlust Tu-dengibänd 99. Võistlus tea-dagi käib võidu peale.

Teadustaja, 12 bändi, ma-jatäis publikut, keldritäis õlut ning kosmoselaeva juh-timisruumi meenutav heli-pult koos surmtõsise heli-

tehnikuga: kõik, mis tarvis eduka võistluse läbiviimi-seks. Ahjaa, kusagil rõdul pidavat istuma mingi müsti-line žürii, kes parimad esi-nejad kuidagi valib. Keegi ei tea, kuidas.

No olgu. Õhtutundidel käib lavalt tõepoolest läbi 12 noort muusikakollektiivi, igaühel helide harmooniast oma nägemus.

“Böööää...” röögatab mik-rofoni Forondia laulja, hiig-lasemõõtu pikkade juuste ja habetunud näoga mees. Ras-ke uskuda, et tudeng. “Böööää...” möirgab publik vastu. Ainult rõdunurgas kõssitavad diskotüdrukud ei ole rahul: “Issand, jälle min-gid koledad karvased.”

Selgub ka võitja. Tuden-gibänd 99 on Yellowphant. Parimaks instrumentalis-tiks kuulutab žürii Forondia trummari ning kõige erilise-maks bändiks Pariisi. Kuna-gi te veel kuulete nendest.

Torni õlle järele

EPA tornijooks on tuden-gisügise traditsioonidega et-tevõtmine. Nii suurte tradit-sioonidega, et kuigi kooli ni-mi, mille ühika treppe möö-da joostakse, on vahepeal põllumajandusülikooliks saanud, ei tule kellelegi pä-he jooksu nime muuta.

524 astet verd, higi ja pisa-raid – nõnda lubatakse osa-

lejatele. 524 astet viivad põllumajandusülikooli ühis-elamu 16. korrusele ja too-vad alla tagasi. Lift sõidab sinna umbes poole minutiga, tehes väsinud kägisevat häält ja peatudes aeg-ajalt suvalistel korrustel. Möista-gi on selles liftis tunde kinni istunud, enne kui 16. korru-sele jõutakse.

Kui liftid korras, kasuta-vad treppe vaid saleneda soovijad.

Vilunud liigutustega tõste-takse trepikoja ukсед hinge-delt ja jooks võib alata. Neid on 11 noormeest ja neli nei-du, kes esimesel korrusel end valmis panevad.

Eelmisel aastal oli jooks-jaid umbes poolsada, neist viimane saabus ühikasse siis, kui võistlus juba käis, heitis jope seljast ning tor-mas rajale. Hiljem sai ta pa-rima kingadega jooksja eriauhinna.

16. korrusel saavad jooks-jad käe peale templi, et on kontrollpunkti läbinud. Sealt paistab võistlus üsna ühte-moodi. Kõigepealt hakkab kostma sammumüdinat, siis lõõtsutamist, siis hüütakse paar korrust allpool katke-val häälel: “Palju veel?!” ning mõne sekundi pärast il-mub jooksja nähtavale.

Geoloogiatudeng Markol kulub treppide võtmiseks veidi üle kahe minuti ja au-

hinnaõlled on teenitult tema omad.

Ja korraldaja Eerol on te-maga üks jutt veel: “Homme on siis ujumisvõistlus kell kaheksa.”

“Mul hakkab kell üheksa eksam,” kostab Marko ja Ee-ro ruttab kinnitama, et siis muidugi, ega see nüüd nii oluline ei ole...

“Ega see eksam nii oluline tõesti ei ole,” nõustub Mar-ko.

Üle õllepudelikildude klassikat kuulama

Kunagi oli selline ansambel nagu The Doors. Head muu-sikat tegid. Aga kui laulja Jim Morrison ära suri, läk-sid mehed laiali.

See, kes Eestis käis ja ka Tartus tudengipäevadel koos Vennaskonna ja Genia-listidega esines, oli The LA Doors. Riietuvad nagu The Doors, kõlavad nagu The Doors, mängivad ainult The Doorsi lugusid. Ja hästi mängivad. Ainult laulja ei olevat üldse Jim Morrisoni nagu. No mis siis.

Kontserdipaika, Tartu üli-kooli spordihalli sisse saa-miseks tuleb kõigepealt as-tuda üle ukse ees laiutavast poolemeetriseist klaasikillu-hunnikust, mis kunagi olla õllepudelid olnud.

Ta elagu: LA Doors on la-val ning publik ekstaasis.

524 astet verd, higi ja pi-saraid – see on traditsioo-niline torni-jooks, mis viib põllumajan-dusülikooli ühiselamu 16. korrusele ja toob alla taga-si.

Andunud Doorsi-fännide sil-mad on suunatud ainiti la-vale ning huuled liiguvad kultusbändi laulusõnu kaa-sa sosistades.

Üks umbes kümneliikme-line seltskond tantsib kätest kinni hoides “Riders on the Stormi” järgi hoogsat ring-tantsu, niites jalust maha ka

lähemad rahumeelsed pealt-vaatajad.

Paljud higist nõretavad kontserdikülastajad jaksa-vad vaid lava suunas põlvi-tada, kuid nende nägudel peegeldub õnnis rahulolu.

Hitt hiti järel jätkab LA Doors võiduka lõpuni. Pub-lik on rahul, bänd on rahul. Järgmisena esinevad nad tõenäoliselt näiteks Rumeenias.

Hommikune õllekrool

Kella kaheksaks hommikul suudavad end voodist välja ajada ehk ainult arsti- ja juu-ratudengid kui kohuse-truum osa üliõpilaskonnast. Ja muidugi rebased, kes po-le veel tudengieluga lõpuni kohanenud.

Vanemate olijate seas suh-tutakse kella kaheksasse loengusse kui loodusõnne-tusse, mis võib nõrgema me-he masendussegi viia. Siin päästab vaid mõistev õp-pejõud, kes kohe semestri al-guses teeb ettepaneku loen-gu algust akadeemilisele

veerandile lisaks veel üks

Hetki eelmisest 34 aastast

■ Süüdati tõrvikud. Orkestrid päästsid valla marsihelid. Nii algas Lenini-aastal peetavate Tartu V üliõpilaspäevade, mis seotud 17. novembril tähistatava rahvusvahelise üliõpilaspäevaga ning pühendatud teadusele, progressile ja ülikooli noore ja vana põlvkonna ühtsusele, ülevaim tund.

Ivi Drikkit, Edasi, 18.11.1969

■ Et pühitseti oma päeva, siis oodanuks teaduskondade õhtutelt rohkem. Sest võimalused anti, neid tulnuks tea-duskondade komsomoli- ja kultuuriaktivistidel kõigiti ka-sutada. Üks üliõpilane väljendas seda nii: “On vist naiivne loota, et üliõpilaspäev erineks iganädalastest diskodest. Et oleks midagi ainuüksi sellele päevale omast.”

Edasi, 23.11.1977

■ Meeskokkade võistluse tegevuspaik oli TRÜ uus kohvik. Ennast oli möllinud 19 kokka, nii EPA kui ülikooli värvi-des. Silma hakkas EPA komsomolikomitee asesekretär Ar-no Kaseniit: veel üks tõestus, et komsomolijuht ei pruugi ka köögis käpard olla.

Noorte Häl, 27.11.1984

■ Juba esimestel kursustel saab üliõpilastele selgeks, et päevadele jagatakse pileteid komsomolimaksude laekumi-se järgi. Aga see, kui luuleõhtule filoloogiateaduskond vaid kaks piletit saab või mõne ürituse puhul tervet majandus-teaduskonda üksnes nelja pileti vääriliseks peetakse... ei, ei võta sugugi hambaid kiristama, vaid tuttavaid otsima. Kes pileti muretseks. Kes sisse laseks.

Mari Karlson, Noorte Häl, 10.12.1985

■ Nimetus “sügispäevad” tundub just seetõttu pisut ebaõnnestunud, et ta ei vastanud asja sisule. Sügisega pol-nud vähimatki seost. Oleks võinud korraldada näiteks leh-tede koristamise laupäevaku.

Sulev Valner, Noorte Häl, 27.10.1987

veerandtund edasi lükata.

Tudengistigise eelviimasel päeval algab kell kaheksa hommikul ujumisvõistlus.

Kuid ärgem kiirustagem seda läbimõtlemata ideeks nimetama. Tudengipäevad on erand, sest nende ajal po-le paljud seks kellaks veel magama minna jõudnudki.

“No ära ole nii tõsine!” veenab korraldaja Eero bas-seiniserval õnnetul ilmel istu-vat neidu, tulevast võistle-jat.

“Ma ei saa! Ma alles ärka-sin,” kostab too vastu.

Eero ise on öösel maga-nud kolm tundi, hüppab – sumaki! – basseini, peletades laiali soojendajad ning hom-mikutrenni tegema tulnud harrastusujujad, kes nüüd samuti ilmsüütutena võist-lusse kaasatakse, ning hak-kab mängureegleid seleta-ma.

Võistkond on kaheliikme-line. Vaheldumisi visatakse basseiniserval täringut ja lii-gutakse lauamängu-ruutu-del. Ja kui jäädakse pidama

hallil ruudul, siis tuleb liigu-tama hakata.

Näiteks ujuda üks bassei-nipikkus ajalehega, nii et uudised kuivaks jääksid. Või läbida distantis, pea veest väljas. Ehk siis kaas-last enda järel vedades, T-särgiga, ujumismaskiga, vee all ujudes...

Või näiteks selili olles end ainult jalgadega edasi lüka-tes.

Viimane on meeliülendav vaatepilt, sest pingutagu võistlejad kuidas tahes, eda-si nihkuvad nad umbes sel-lise tempoga nagu reuma-haiged pensionärid Serena pargi tervisevetel.

Ja kuhu neil kiiret ongi? Heakene küll, aega võetakse, ning võitjaõlledega auhinna-takse lõpuks sama Markot, kes päev varem tornijooksu võitis.

Kuid tegelikult on päev veel pikk ees, sealhulgas mõned loengud ja õhtused tudengisügise peod. Mis kes-tavad veel tänagi.